

**Вінницький національний медичний університет
ім. М.І.Пирогова
Міністерство охорони здоров'я України**

**Результати та перспективи реформування
української медичної освіти в
європейський освітній простір**

**Тези доповідей
навчально-методичної конференції
27 березня 2007 року**

**Вінниця - 2007
УДК:338.984.2:61:37(477):914:37(201)**

**Результати та перспективи реформування української медичної освіти в
європейський освітній простір**

Тези доповідей

Навчально-методичної конференції
м.Вінниця, 27 березня 2007 року

Редакційна колегія: В.М.Мороз (головний редактор)
С.П.Жученко (відповідальний редактор)
В.В.Швець
В.О.Повознікова

Відповідальний за випуск: В.О.Повознікова

До збірника ввійшли тези доповідей навчально-методичної конференції, в яких висвітлюються проблеми, досвід та результати впровадження в навчальний процес кредитно-модульної системи навчання у вищих медичних навчальних закладах України відповідно вимог Болонської декларації.

Висвітлені питання представляють інтерес для фахівців навчальних закладів, які зацікавлені в реформуванні освіти в Україні.

Власенко О.В., Рябокони О.В.
КООРДИНАЦІЯ РОБОТИ КАФЕДР НОРМАЛЬНОЇ ФІЗІОЛОГІЇ ТА
ІНОЗЕМНИХ МОВ, ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ І ОСНОВ МЕДИЧНОЇ
ТЕРМІНОЛОГІЇ

19

Гайдаєнко О.Ф.
СТИМУЛЮВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ В ПРОЦЕСІ
ВИВЧЕННЯ ЛІНГВІСТИЧНОГО МАТЕРІАЛУ

20

Годлевський А.І., Жмур А.А., Саволюк С.І.
РЕАЛІЇ І МРІЇ ВИКЛАДАННЯ МЕДИЦИНИ

21

Годлевський А.І. Саволюк С.І. Жмур А.А..
ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ ХІРУРГІЇ
В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ
В ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР

22

Дністрянська А.П.
САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТІВ ЯК СКЛАДОВА КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ
НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

24

Жученко П.Г., Чайка Г.В., Полтораєк А.В.
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ НА КАФЕДРАХ АКУШЕРСТВА
ТА ГІНЕКОЛОГІЇ І ЇХ ВИРІШЕННЯ В ПЛАНІ БОЛОНСЬКОЇ ПРОГРАМИ

25

Жученко П.С., Пономарьова Л.М.
КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ ПІДХІД ПРИ ВИКЛАДАННІ
ЗАГАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН У СУЧАСНОМУ ВУЗІ

26

Кім Л. М.
ДО ПИТАННЯ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У МЕДИЧНОМУ ВУЗІ
ЗА УМОВ ПРИЄДНАННЯ УКРАЇНИ ДО БОЛОНСЬКОГО ПРОЦЕСУ

29

Каніковський О.Є., Сандер С.В., Андросов С.І., Рауцкіс В.А.
ДОСВІД РОБОТИ ЄДИНОЇ КАФЕДРИ ХІРУРГІЇ

30

Коваленко В. О.
ОСНОВНІ НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ
АУДИТОРНОЇ ТА САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ

31

Коломієць Н.Г., Піскун Р.П.
РЕЗУЛЬТАТИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РЕФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ
НА КАФЕДРІ МЕДИЧНОЇ БІОЛОГІЇ З МЕТОЮ ІНТЕГРУВАННЯ В
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР

33

Лациба В.П.
НОВІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ІСТОРІЇ
УКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ

34

Лациба В.П. – к.істор.н., доцент кафедри суспільних наук.

НОВІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ

Перехід до КМСОНП відповідно до Болонської конвенції спричинив докорінну реформацію вищої освіти в Україні. Перші результати засвідчують – бажання увійти до європейського освітнього простору нерідко призводить до надмірної космополітизації освіти, нехтування і втрати національного інтелектуального продукту. Особливо небезпечною ця тенденція є у сфері соціогуманітарних наук.

Загальновідомо, що однією з основних гуманітарних навчальних дисциплін, яка безпосередньо впливає на виховання національної свідомості, почуття патріотизму, відданості своєму народові є історія Батьківщини.

Неупереджене, науково обґрунтоване знання історії – це той фундамент, на якому зростає любов до свого народу, повага до його минулого. На жаль, нам дісталася дуже спалюжена спадщина. Нашу історію намагалися підпорядкувати інтересам різних сусідніх держав, у складі яких у різні часи перебували українські землі.

За часи незалежності завдяки наполегливості і плідним зусиллям науковців академічних інституцій НАНУ, викладачів освітніх закладів, української інтелігенції була вироблена сучасна концепція історії України. Склалися об'єктивні умови для її документального і інтелектуального наповнення.

Наскрізною та інтегративною виступає проблема української державності. Державотворчий процес є стрижнем суспільно-політичного життя, взаємовідносин індивідів, спільнот, інституцій щодо реалізації своїх інтересів.

Сьогодні концептуально і фактично є доконаним, що український народ протягом своєї історії мав свою політичну організацію у вигляді державності. Це особливо засвідчують т. зв. „кульмінаційні хвилі” державотворення – Київська Русь часів Володимира Великого і Ярослава Мудрого; козацько-гетьманська держава Богдана Хмельницького; УНР та Гетьманат доби національно-демократичної революції 1917-1920рр; українська радянська державність, нарешті, новітній період українського державотворення.

Вивчення саме цих аспектів історії України є найголовнішим, найважливішим у курсі соціогуманітарних наук. Вони дають можливість виробити світогляд, самодостатність і національну гідність, тобто, сформувані ті якості особистості, зокрема, студентської молоді, які роблять її цікавою представникам інших народів і держав.

Видатний історик і державний діяч Михайло Грушевський писав, що український народ „... в своїй історії і в творах свого духа зложив проречисті

свідоцтва своїх визначних культурних прикмет, багатих здібностей і здобутків довгого історичного життя”.

Тому дуже важливо при вивченні історії української державності зрозуміти, що минуле України є надивовиж різноликим, воно знає і приниження, і справжні тріумфи, за всіх труднощів і потрясінь економічного, соціального, політичного й духовного характеру, незважаючи на те, що країна нерідко тупцювала на місці, а то й з вини її правителів втрачала історичні шанси, відступала – загальна тенденція розвитку незмінно залишалася висхідною. Показати, як відбувалися ці процеси, у чому безпосередньо вони втілювалися й до чого призвели, якими були умови життя, політико-правові норми, дії простих людей з їхніми ідеями, вчинками, успіхами й невдачами – основна проблематика історії українського державотворення в сучасному осмисленні.